

REINHOLD MESSNER

(*17. sept. 1944, Brixen, Taliansko)

je extrémny horolezec, dobrodruh, roľník a spisovateľ, ktorý pochádza z Južného Tirolska.

Messner je jeden z najúspešnejších horolezcov na svete. Spoločne s Petrom Habelerom sa im v roku 1978 ako prvým podarilo dosiahnuť vrchol Mount Everestu bez použitia kyslíkových prístrojov. Ako prvý človek na svete dosiahol vrcholy všetkých 14 osemtisícoviek (1970-1986, všetky bez použitia kyslíkových prístrojov). Bol taktiež prvým človekom, ktorý vystúpil sólovo na jednu z osemtisícoviek (1978 Nangá Parbat). Ako druhý dosiahol v roku 1986 tzv. Korunu Zeme (angl. Seven Summits), čo je názov pre 7 najvyšších vrcholov jednotlivých svetadielov. Okrem horolezectva patria medzi jeho úspechy aj dobrodružné prechody Antarktídy (1989/1990 spolu s Arvedom Fuchsom), Grónska (1993) a púšte Gobi (2004).¹

LUKASZ URBAN

Šofér poľského kamióna Lukasz Urban podľa najnovších zistení bojoval s útočníkom o kontrolu nad vozidlom.

Poľský šofér kamióna, ktorý bol v pondelok večer na vianočných trhoch v berlínskej štvrti Charlottenburg použitý ako zbraň, zrejme bojoval s páchatelom tohto útoku o kontrolu nad svojím vozidlom. Uviedla to dnes belgická tlačová agentúra Belga. Belga s odkazom na nemecký denník Bild spresnila, že vyšetrovatelia k tomuto zisteniu dospeli na základe pitvy obeť.

Podľa týchto zistení vodič sedel vedľa útočníka a snažil sa ho zastaviť a prevziať kontrolu nad volantom. Neznámy páchatel, ktorý je podľa polície stále na úteku, šoféra vozidla v tomto súboji viackrát bodol nožom a následne ho zastrelil zbraňou malého kalibru.²

¹ https://sk.wikipedia.org/wiki/Reinhold_Messner

² <https://www.aktuality.sk/clanok/401175/sofer-polskeho-kamiona-sa-bil-s-atentatnikom-z-berlina/>

MAŤO HURAJT

Za Maťom, ktorý zahynul cez víkend pod Zbojnickou chatou, smúti rodina, priatelia, ale aj široká verejnosť. Jeho statočnosť a šľachetnosť sa zapísala do srdc mnohých, ktorí nezabudnú. „Zomrieť v horách, idúc na pomoc zranenému, je výsadou horalov s tým najčistejším charakterom. Maťo Hurajt bol počas svojho krátkeho života presne takým typom chlapa. Priamy, férový a nebojácný,“ napísal po nešťastí ako spomienku na výborného kamaráta Maťo Maličký.

Nebohý muž bol vysokohorským nosičom. Vyniesol tony nákladu práve vo Veľkej Studenej doline, ktorá sa mu stala osudnou. „V dobrom aj zlom, na jarnom slnku, v decembrovej fujavici, či v júlovej búrke. Maťo bol nosič, tak ho poznali všetky skaly na chodníku ku Zbojnícke,“ napísal o nebohom mužovi kamarát.

Horskí záchranári prijali včera popoludní tiesňové volanie od turistov vo Veľkej Studenej doline na chodníku smerujúcom k Zbojníckej chate. Turisti počuli volanie o pomoc od ženy. Bola nad skalným prahom, cez ktorý spadol jej priateľ. Turisti najskôr kontaktovali Zbojnickú chatu, neskôr horských záchranárov. Počasie bolo veľmi nepriaznivé, fúkal silný nárazový vietor. Telefonické spojenie sa preto niekoľkokrát prerušilo. Kvôli zlému počasiu nemohol vzlietnuť ani záchranársky vrtuľník. „Na pomoc odišlo záchranné družstvo zo Starého Smokovca. Po prijatí informácií od turistov, na miesto odišiel aj dobrovoľný záchranár HZS pracujúci na Zbojníckej chate. K dobrovoľnému horskému záchranárovi HZS sa pridal 28-ročný člen personálu Zbojníckej chaty, ktorý počas presunu v teréne nešťastne spadol na zľadovatenom teréne a zraneniam na mieste podľahol,“ opísali horskí záchranári na svojej internetovej stránke.³

³ <http://www.topky.sk>

CARLO ACUTIS

Krátky života Carla, ktorý sa narodil v roku 1991, ukončila leukémia v nemocnici San Gerardo v Monze dvanásteho októbra 2006. Bol obyčajný chalan – taký, ako všetci okolo neho. Študoval v poslednom ročníku lýcea Leva XIII. v Miláne, spravovaného otcami jezuitmi. Mal priateľov, zbožňoval počítač, programoval na vysokej úrovni, vytváral webové stránky a denne sa venoval strihu videa.

Ale Carlo bol zároveň chlapcom, v ktorom sa naplno prejavovala Božia milosť. Modlieval sa ruženec a denne chodil na svätú omšu, prinášal obety. On, syn zámožnej dcéry, sa staral o tých, ktorí ostali bez strechy nad hlavou a núdzných, ktorých stretával na svojich cestách. Často chodieval adorovať Krista v Oltárnej sviatosti. Svedkom jeho vzťahu k Eucharistii je aj živé svedectvo – výstava eucharistických zázrakov, ktorú pripravil a sprístupnil. Výstava sa stretla s úspechom doma i v zahraničí. Odkedy vo svojich siedmich rokoch prvýkrát prijal Krista, nevynechal svätú omšu. Madona bola jeho veľkou orodovníčkou a nezabúdala ani na modlitbu ruženca. Moderný život a Carlova aktuálnosť sa dokonale spojili s jeho hlbokým eucharistickým životom a mariánskou úctou. Isto i to z neho robilo špeciálneho a všetkými obľúbeného mladého muža. „Zvesť o jeho svätosti sa tajomným spôsobom rýchlo rozšírila do celého sveta,“ vyjadril sa Mons. Ennio Apeciti, zodpovedný za Úrad pre kauzy svätých Milánskej arcidiecézy. „V jeho živote sa udialo niečo veľké, pred čím sa sám skláňam.“

Carlo bol tak zanietený pre informatiku, že jeho priatelia, ba dokonca i dospelí inžinieri, ho považovali za génia. V úžase a nechápavo pozerali na to, ako rozumie tajomstvám, ktoré mali byť odhalené len tým, čo študovali informatiku. Jeho záujmovou oblasťou nebolo len programovanie, ale aj strih filmu, tvorba web stránok, správa rôznych malých novinových webov, dobrovoľná pomoc núdznym či aktivity s deťmi alebo staršími. Sám hovorieval, že naším kompasom má byť Božie slovo, ku ktorému sa máme neustále vracieť. Ale na to, aby sme dosiahli tak vysokú métu, akou je nebo, potrebujeme aj špeciálne prostriedky – sviatosti a modlitbu. Carlo spravil Eucharistiu centrom svojho života. Nazýval ju „dialnicou do neba“. Tento mladík sám bol tajomstvom Milánskej diecézy. Ešte pred smrťou obetoval svoje utrpenie za pápeža a celú Cirkev. Dvadsiateho štvrtého novembra v Miláne bola za prítomnosti kardinála Amata oficiálne ukončená diecézna fáza procesu blahorečenia Božieho služobníka Carla Acutisa.

„Našou métou nemá byť koniec, ale večnosť. Večnosť je naša vlasť. Už od počiatku sme v nebi očakávaní. Všetci sa rodia ako originály, ale mnohí zomierajú ako fotokópie.“
Carlo Acutis ⁴

⁴ <http://www.cestaplus.sk/cestaplus/clanok/2016-12-01-carlo-acutis-eucharistia-je-mojou-dialnicou-do-neba>